Guðs Einfalda Frelsuætlan

Vinur mín: Eg spyrji teg hin týdningarmesta spurning lívs tíns. **Gleði tín ella sorg tín í allar ævir avhongur av svari tínum.** Spurningurin er: **ERT TÚ FRELSTUR?** Tað er ikki ein spurningur um hvussu góður tú ert, ella um tú ert kirkjulimur, men **ERT TÚ FRELSTUR? Ert tú vísur í, at tú fert til himmals, tá ið tú doyrt?**

Guð sigur, at fyri at fara til himmals, mást tú vera endurføddur. Í Jóhannes 3:7 segði Jesus við Nicodemus, Tit mega verða endurføddir.

Í Bíbliuni gevur Guð okkum ætlan sína fyri *hvussu ein kann verða endurføddur,* sum merkir *at verða frelstur.* Ætlan hansara er einføld! Tú kanst verða **frelstur** í dag. Men hvussu?

Fyrst, vinur mín, mást tú innsíggja, at **tú ert ein syndari.** Tí allir hava syndað, og *eru* komnir til korts av dýrd Guðs; (Rom 3:23. FKJ).

Av tí at tú ert ein syndari, **ert tú dómfeldur til at doyggja.** Tí lønin hjá synd er deyði; (Rom 6:23. FKJ). Hetta inniheldur æviga glatan í helviti.

Og eins og tað er fyriskipað monnum eina ferð at doyggja, men eftir hetta *er* dómurin: (Hebr. 9:27. FKJ)

Men Guð elskaði teg so nógv, at **hann gav eingitna Son sín, Jesus, at bera synd tína og doyggja í títt stað.** Tí hann hevur gjørt hann **at vera synd fyri okkum,** hvønn onga synd kendi; at vit máttu verða gjørdir rættvísi Guðs í honum. (II. Cor. 5:21. FKJ).

Jesus mátti úthella blóð sítt og doyggja. Tí lív kjøtsins *er* í blóðinum: (Leviticus 17:11. FKJ). Og uttan úthelling av blóði er eingin eftirgeving. (Hebr. 9:22. FKJ).

Men Guð viðmælir kærleika sínum mótvegis okkum, í *tí* at, meðan vit vóru enn syndarar, **Christus doyði fyri okkum.** (Rom. 5:8. FKJ).

Hóast vit kunnu ikki skilja hvussu, so segði Guð, at syndir mínar og syndir tínar vórðu lagdar uppá Jesus og hann doyði í okkara stað. Hann gjørdist okkara ístaðgangil. Tað er satt. Guð kann ikki ljúgva.

Vinur mín, Guð ... býður øllum monnum allar staðir at **venda um:** (Gern. Ap. 17:30. FKJ). **Henda umvending** er ein broyting av sinni sum verður einugt við Guði at ein er ein syndari, og eisini verður einugt við tað, sum Jesus gjørdi fyri okkum á krossinum.

Í Gern. Ap. 16:30-31, spurdi Philippiski fongsulsvørðurin Paulus og Silas, Harrar, hvat má **eg gera at verða frelstur?** Og teir søgdu, **Trúgv á Harran Jesus Christ, og tú skalt verða frelstur ...**

Einfaldliga trúgv á hann, sum hann ið bar synd tína, doyði í títt stað, varð jarðaður, og hvønn Guð reisti upp aftur. Uppreisn hansara forvissar kraftigani, at hin trúgvandi kann leggja hald á ævigt-varandi lív, tá ið Jesus Christus er móttikin sum Frelsari.

Men so mongum sum tóku ímóti honum, til teirra gav hann mátt at gerast synir Guðs, *enntá* til teirra sum trúgva á navn hansara:" (Jóh. 1:12. FKJ).

Tí **hvørsumhelst** skal kalla uppá navn Harrans **skal verða frelstur.** (Rom. 10:13. FKJ).

Hvørsumhelst íroknar teg. ***Skal verða frelstur*** merkir ikki kanska, ella kann, **men *skal verða frelstur.***

Vissuliga innsært tú, at tú ert ein syndari. Beint nú, hvarsumhelst tú ert, sum tú vendir um, lyft hjarta títt til Guðs í bøn.

Í Lukas 18:13 bað syndarin: Guð veri náðigur móti mær einum syndara. Bið bara: ***Á Guð, eg veit, at eg eri ein syndari. Eg trúgvi, at Jesus Christus var mín ístaðgangil, tá ið hann doyði á krossinum. Eg trúgvi, at hansara úthelta blóð, deyði, jarðan, og uppreisn vóru fyri meg. Nú taki eg ímóti honum sum mínum Frelsara. Eg takki tær fyri fyrigevingina av syndum mínum, frelsu-gávuna og ævigt-varandi lív, vegna miskunnsomu náði tína. Amen.***

Bara tak Guð uppá hansara orð og legg hald á hansara frelsu við trúgv. **Trúgv, og tú vilt verða frelstur.** Eingin kirkja, eingin felagskapur, einkið sakramenti, og eingi góð verk kunnu frelsa teg. **Minst til, Guð**

útførir frelsingina. Alla sum hon er!

Einfalda frelsuætlan Guðs er: Tú ert ein syndari. Tessvegna, uttan tú trýrt á Jesus, sum doyði í títt stað, vilt tú brúka ævinleikan í helviti. Um tú trýrt á hann sum tín krossfesta, jarðaða, og risna Frelsara, móttekur tú fyrigeving fyri allar syndir tínar og **gávu hansara av ævigari frelsu við trúgv.**

Tú sigur, Vissuliga kann tað ikki vera so einfalt. Jú, tað er einfalt! Tað er sambært skriftini. Tað er ætlan Guðs. **Vinur mín, trúgv á Jesus og móttak hann sum Frelsara í dag.**

Um ætlan hansara er ikki fullkomiliga klár fyri tær, **so les hesa traktat umaftur og umaftur, uttan at leggja hana niður, inntil tú skilur tað.** Sál tín er verd meir enn heili heimurin.

Tí hvat skal tað gagna einum manni, um hann skal vinna heila heimin, **og missa egnu sál sína?** (Mark 8:36. FKJ).

Ver vissur um, at tú ert frelstur. Um tú missir sál tína, missir tú himinin og missir alt. Góði tú, lat Guð frelsa teg júst hesa løtu.

Kraft Guðs vil frelsa teg, varðveita teg frelstan, og gera teg føran fyri at liva eitt sigrandi <u>ch</u>ristinlív. Tað hevur eingin freisting tikið tykkum uttan slík sum er vanlig hjá manni: men Guð *er* trúfastur, hvør vil ikki loyva tykkum at verða freistaðar uppum tað tit eru mentir; men vil við freistingini eisini gera ein veg at komast undan, at tit mega vera mentir at bera tað. (I. Cor. 10:13. FKJ).

Lít ikki á kenslur tínar. Tær broytast. Statt á lyftum Guðs. Tey broytast aldri. Eftir at tú ert frelstur, eru tað trý ting, tú mást íðka dagliga fyri andaligan vøkstur:

- **Bið** - tú talar við Guð
- **Les Bíbliu tína** - Guð talar við teg
- **Vitna** - tú talar fyri Guð

Tú eigur at verða doyptur í lýdni yvirfyri Harranum Jesus Christi **sum ein almennan vitnisburður um frelsu tína**, og so sameinast at eini Bíbliu-trúgvandi kirkju uttan drál.

Skammast tú tí ikki við vitnisburðin um váran Harra ... (II. Tim. 1:8. FKJ).

Hvørsumhelst *ið* tí skal játta meg frammi fyri monnum, hann vil eg játta eisini frammi fyri Faðir mínum sum er í himni. (Matt. 10:32. FKJ).

Copyright: Lifegate Inc., 2007